

Griffienr. :
 Not.nr. : GE 66.L7.103337/05

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 11 DECEMBER 2007

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, 21ste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen :

, beheerder, geboren te op
 wonende te

VERDACHT VAN :

A. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1,1°,66 (1°,2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titer IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijk vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd):

na op het terrein, aeleaen te ten kadaster
 aekend onder in eiaendom toebehorende aan
 en maatschappij voor
 energievoorziening in

op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 1.1.1998 tot 31.12.1998 :

- een openluchtwembad (12 m op 5,5 m en 1,5 m diep) te hebben opgericht
- een hangar (12 m L op 11 m B) te hebben verbouwd (dichtgemaakt) en uitgebreid met een overdekt terras van 4 meter

–een overdekte opslagplaats (2) te hebben aangebouwd aan de hangar over de ganse lengte van deze hangar

de hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben in een landschappelijk waardevol gebied

te _____ in de periode van 1.1.1999 tot en met 30.04.2000.

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1- 1° (en § 3), 146- 1°,147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999)

B. Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1° en 9°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° en 9° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, *die geen betrekking hebben op de stabiliteit* in casu :

door op het terrein en de werken omschreven onder de tenlastelegging A de sub A omschreven toestand in stand gehouden te hebben

te _____ in de periode gaande vanaf 01.05.2000 tot de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding, zijnde 29/12/2006

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 27 november 2007:

– de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door
substituut-procureur des Konings;

–de beklaagde, _____ in zijn middelen van verdediging,
voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester
advocaat te _____ die de opschorting van de
uitspraak van de veroordeling vraagt;

— het openbaar ministerie in haar advies omtrent de gevraagde opschorting van de uitspraak van de veroordeling;

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED :**De feiten**

1. Op 2206.2005 noteren de verbalisanten dat op het perceel aan volgende onvergunde werken werd uitgevoerd.

- aanleg van een openluchtwembad van 12m op 5,5 m en 1,5 m diep. Er werd nooit een vergunning aangevraagd.

- verbouwen van een hangar zonder vergunning. De hangar is 12m lang, 11m breed en werd toegebouwd. Voorts werd er een overbouwd terras aangebracht aan de noordzijde van 4 m en aan de zuid- en westzijde werd er een overdekte opslagplaats bijgebouwd van 3 m breed over de ganse lengte en breedte van de hangar.

2. Voormeld perceel is eigendom van de beklaagde en van en ligt volgens het gewestplan in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

3. In zijn verklaring dd. 22.06.2005 beaamt de beklaagde dat het correct is dat hij geen stedenbouwkundige vergunning voor zijn buitenzwembad bezit. Hij verduidelijkt dat dit in 1998 werd aangelegd op en in de beerputten die gelegen waren onder oude stallingen. De stallingen waren in dermate slechte staat dat hij ze diende af te breken. Daarnaast stelt hij enkel de open hangar gesloten te hebben en dit om een parking te creëren voor zijn voertuigen en tractor. Deze hangar was gesitueerd achter de stallingen. Voor het sluiten of dichtmaken van de hangar vroeg hij inderdaad geen vergunning aan. Aan de vorm ervan is volgens hem niets veranderd en ook het volume bleef gelijk. Volgens zijn inlichtingen zou alles verjaard zijn, zoniet zou hij een regularisatieaanvraag indienen. Hij voegt er nog aan toe niet geweten te hebben dat een vergunning nodig was om een open hangar te sluiten.

In zijn verklaring dd. 29.09.2005 stelt hij nogmaals er bijna van overtuigd te zijn dat zijn bouwmissdrijf verjaard is en hij verwijst daartoe naar een schrijven van dat hem werd overgemaakt door diens raadgever, Mocht hij het niet bij het rechte eind hebben, is hij altijd bereid om de kleine overtredingen te laten regulariseren en zich te schikken naar de wetgeving.

In zijn verklaring dd. 14.03.2006 stelt de beklaagde, geconfronteerd met de herstellvordering, dat hij bereid is de afdaken af te breken en dat hij dat kan klaren in een tijdsbestek van vijf maanden, zijnde tegen 01.09.2006. Hij is tevens bereid, zij het niet van harte, de herstellvordering te betalen.

Op 23.11.2005 wenst de beklaagde een bijkomende verklaring af te leggen en stelt hij onder meer de vroegere stallingen werden afgebroken omdat ze als te vervallen werden bestempeld door Ahrom. Tot zijn spijt dient hij nu vast te stellen dat de bebouwde oppervlakte verkleind is in plaats van uitgebreid aangezien de volledige oppervlakte van de stallingen niet is bebouwd en er ook een 550 m³ verloren ging in de loods. De vloeroppervlakte van de hangar is niet vergroot, integendeel. De door hem aangebrachte afdaken zijn volgens hem in feite niets meer dan een compensatie voor de verloren

oppervlakte en inhoud door het verdwijnen van de stallingen en het verkleinen van de hangar. De afdaken worden gebruikt als opslagplaats tijdens de winter van hooi, strooi en ander alaam voor zijn dieren en fungeren ook als tijdelijk verblijf voor zijn dieren. De afdaken zijn volgens hem een verfraaiing van het agrarisch waardevol gebied en het blijft voor hem onbegrijpelijk dat een bestaande vergunde hangar, door hem af te sluiten plots zondevreemd wordt en niet meer voor regularisatie in aanmerking komt. Zijn vraag is om de hagar alsnog te regulariseren met behoud van de afdaken.

In zijn verhoor dd. 11.10.2006 verklaart de beklaagde tenslotte dat de afbraak niet gebeurde nu hem werd aangeraden bij navraag bij Ahrom om een regularisatieaanvraag in te dienen voor de schuur en de afdaken en dit omdat er een wetswijziging tussen kwam. Op 30.06.2006 diende hij via zijn architect dan ook een regularisatieaanvraag in bij
Hij verzoekt om een uitstel in afwachting van het antwoord op deze regularisatieaanvraag.

4. Uiteindelijk werd bij besluit van de Bestendige Deputatie d.d. 10 mei 2007 de vergunning voor de hangar/loods overeenkomstig de ingediende plannen verleend, onder de voorwaarde van het plaatsen van een hemelwaterput.

5. Gelet op en de gegevens van het dossier acht de rechtbank de tenlasteleggingen A en B bewezen.

Nopens de strafmaat

6. De bewezen verklaarde tenlasteleggingen zijn in hoofde van de beklaagde de uiting van éénzelfde strafbare gedraging.

7. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden, zowel met de aard en de ernst van de bewezen feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde, zoals onder meer blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden.

De beklaagde pleegde een ernstige inbreuk door zonder zich te bekommeren om de geldende regelgeving doelbewust allerlei zeer ingrijpende werken uit te voeren.

Hij dient te beseffen dat hij zich niet ongestraft boven de wet kan stellen. Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening en stedenbouw kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan het persoonlijk belang van de beklaagde.

De beklaagde beschikt over een blanco strafregister. Daar houdt de rechtbank rekening mee bij het bepalen van de strafmaat.

8. Ter zake bestaan er gronden om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te gelasten.

De openbare orde en de maatschappij zullen immers voldoende gevrijwaard worden door de hiernavermelde maatregel.

Anderzijds zou de toepassing van een sanktie de toekomstmogelijkheden van de beklaagde overdreven in het gedrang brengen.

De onderhavige beslissing staat de latere toepassing van een straf, ingeval van nieuwe delinquentie, niet in de weg.

De beklaagde heeft nog geen veroordeling ondergaan tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden en de feiten schijnen niet van die aard te zijn dat ze bestraft moeten worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf.

De beklaagde heeft ter zitting van **27 november 2007** zijn instemming betuigd met de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Nopens het herstel

9. Bij brief dd. 8 oktober 2007 vordert de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen, meer bepaald een geldsom van 5.903,70 EUR.

Behalve een geldboete van 1.000 EUR vordert het openbaar ministerie eveneens het herstel door het betalen van voormelde geldsom gelijk aan de meerwaarde van het goed, verkregen door het misdrijf.

10. De (eerdere versie van de) herstellvordering verwees onder meer naar het feit dat het zwembad als zonevreemde constructie moet aanzien worden zodat art. 145 bis van het decreet van 18 mei 1999 daar niet op van toepassing is zodat het om die reden niet voor regularisatie vatbaar is. De herstellvordering stelt dat het zwembad principieel niet toelaatbaar is, maar in casu niet onverenigbaar dient te worden geacht met de onmiddellijke omgeving, aangezien het het landsschappelijk waardevol agrarisch gebied niet verder structureel aantastt en in de onmiddellijke omgeving van een vergunde en zelfs verder uit te breiden residentiële woning ligt.

Een meerwaarde als herstellvordering is aangewezen.

De rechtbank sluit zich ook aan bij de begroting er van.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED :

Gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven past het de burgerlijke belangen aan te houden.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935 ;

art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering ;

art. 2, 3, 100 Strafwetboek, alsmede de wetsbepalingen zoals in de tenlasteleggingen hiervoor aangehaald;

art. 1, 3, 5 en 6 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964,

art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK,**

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Zegt dat de betichtingen A en B zoals hierboven omschreven, de beklaagde ten laste gelegd, naar eis van recht bewezen zijn.

Gelast de onschortina van de uitspraak van de veroordeling ten opzichte van gedurende een ter mijn van DRIE JAAR vanaf heden.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 69,50 EUR.

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van 28,84 EURO in uitvoering van art. 6 van de Programmawet van 27 december 2006 en van art. 77 van het K.B. van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Beveelt op vordering van het college van burgemeester en schepenen aan om een geldsom te betalen oëlijk aan de meerwaarde van het goed, gelegen te die door de rechtbank op 5.903,70 euro wordt bepaald.

Zegt dat zich op een geldige wijze kan kwijten hetzij door binnen één jaar na dit vonnis de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetzij door de som van 5.903,70 EUR uiterlijk bij het verstrijken van deze termijn van één jaar te storten op het rekeningnummer van het Grondfonds.

